ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

Δευτέρα 17 του Μάη 1948

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από	Υπεύθυνος	Γράμματα — Ανταποκρίσεις	1η Χρονιά — 35ο Φύλλο	Συνδρομές Εσωτερικού	Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ	ΛΕΥΚΩΣΙΑ – ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1	ΛΕΥΚΩΣΙΑ – ΚΥΠΡΟΥ	ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/-	ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

«Ο πολιτικός αγώνας δεν συνοψίζεται καθόλου στό ζήτημα της στάσης μας απέναντι του κοινοβουλευτισμού. Περιλαμβάνει ολόκληρο τον αγώνα της τάξης του προλεταριάτου, εφόσον ο αγώνας αυτός παύει να είναι τοπικός και μερικός και τείνει στην ανατροπή του καπιταλιστικού καθεστώτος».

(Θέσεις του 2ου Συνεδρίου της 3ης Διεθνούς

ΖΗΤΩ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ 4ΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ - ΣΤΑΧΤΗ

"Οπως ήτανε φυσικό κ' έπόμενο αποδείχτηκε πιά πώς ή ιμπεριαλιστική δύναμη πού μας κυβερνά, δέν έχει κανένα σκοπό, έτσι στά καλά καθούμενα νά μας δώσει σύνταγμα. Αυτό πού περιγράφεται άδρά μέσα στό γράμμα του «εργατικού» υφυπουργού των Αποικιών πρός τό δικό μας «εργατικό» λόρδο Κυβερνήτη, πού δημοσιεύτηκε προχθές στόν τύπο, όχι μόνο δέν είναι δημοκρατικό, τουλάχιστο, σύνταγμα, άλλά δέν είναι ούτε ΚΑΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Οί έμπειροι κυβερνήτες κ' «εξπολιτιστές» των «πισοδρομικών» αποικιακών λαών μάθανε πολύ καλά την τέχνη της στάχτης στά μάτια των λαών. Αυτή τή φορά, όμως, δέν θά μπορέσουνε νά στραβώσουνε τόν Κυπριακό λαό, άν δέν τούς βοηθήσουνε σ' αυτό οί ντόπιοι πράχτορές του—δεξιοί κι' άριστεροί.

"Υστερ' από ένα πόλεμο «γιά τή δημοκρατία», ένα πόλεμο «γιά τούς μικρούς λαούς» κ' «ενάντια στό φασισμό και την καταπίεση,» τί παίρνει ό Κυπριακός λαός; 'Ο «εργατικός» υφυπουργός των αποικιών λέει, λέξη πρός λέξη: «ή Κυβέρνηση της Α. Μεγαλειότητος ΔΕΝ θά ηδύνατο νά εγκρίνει Σύνταγμα, τό οποίον βασικώς θά εξήρχετο των ορίων των προτάσεων (του υπουργού) ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ».

Οί προτάσεις του υφυπουργού «εργατικού» λακέ της ιμπεριαλιστικής «εξπολιτιστικής» δύναμης, ανάμεσα στ' άλλα λέγουνε:

(α) Τό Σύνταγμα ΠΡΕΠΕΙ νά προνοεί ότι τό Νομοθετικό ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ νά συζητεί τό εντός της Βρεττανικής Κοινοπολιτείας καθεστώς της Κύπρου».

(β) «. . . . πρέπει νά λαμβάνεται ή ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ του Κυβερνήτου πρό της καταθέσεως οιουδήποτε Νομοσχεδίου χρηματικής φύσεως ή ψηφίσματος, οιουδήποτε νομοσχεδίου, τό οποίον ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ του Κυβερνήτου, επηρεάζει την άμυναν, τάς εξωτερικάς υποθέσεις ή τά ειδικά συμφέροντα των μειονοτήτων, ή οιουδήποτε νομοσχεδίου ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΝΤΟΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ».

(γ) «. . . . ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ νά δοθεί (υπό του συντάγματος) εις τόν Κυβερνήτην ή εξουσία νά κηρύσσει έν νομοσχέδιον ή πρότασιν έν ισχύϊ . . . . ΕΑΝ φρονεί ότι είναι επωφελές . . . . 'Ο Κυβερνήτης επίσης ΠΡΕΠΕΙ νά εξουσιοδοτηθεί (υπό του συντάγματος) νά ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Νομοσχέδια εις τό Νομοθετικόν μέ τάς ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ διά τροποποιήσεις».

(δ) «Νομοσχέδια, ψηφιζόμενα υπό του Νομοθετικού θά ΑΠΑΙΤΟΥΝ βεβαίως ΤΗΝ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΙΝ του Βασιλέως ή του Κυβερνήτου έν ονόματι του Βασιλέως».

(ε) «Θά γίνει επίσης εις τό Σύνταγμα ή συνήθης πρόνοια διά την άσκησιν του δικαιώματος της αρνησικυρίας (ΒΕΤΟ) έν σχέσει πρός τούς νόμους, υπό της Α. Μεγαλειότητος».

(στ) «. . . . Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑ ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ, ΩΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ».

(ζ) «Ένω θέτουν (οί προτάσεις αυτές) όρια, πέραν των οποίων ή Κυβέρνησις ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΕΘΕΙΜΕΝΗ νά προχωρήσει, συνετάχθησαν μέ τόν ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΣΚΟΠΟΝ νά περάσουν, ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥΤΩΝ, ΤΟΝ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ ΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ».

"Ολες αυτές οί προτάσεις στή γλώσσα του λαού σημαίνουν:

(α) Πώς δέν θά μπόρει ή Βουλή νά ψηφίσει τή απόσπαση της Κύπρου από τά δεσμά της Βρεττανικής Αυτοκρατορίας.

(β) Πώς δέν θά μπορεί ένας βουλευτής ή βουλευτές νά εισάγουνε ένα νομοσχέδιο στή βουλή έστω καί γιά συζήτηση άν δέν τούς τό επιτρέψει ό Κυβερνήτης.

(γ) Πώς, κι' όταν ένα Νομοσχέδιο ψηφιστεί σέ νόμο από τή Βουλή, δέν θά μπορεί νά εφαρμοστεί άν δέν τό θέλει ό Κυβερνήτης.

(δ) Πώς ό Βασιλιάς (ή ό Κυβερνήτης σάν αντιπρόσωπός του) θά έχει τό δικαίωμα του ΒΕΤΟ.

(ε) Πώς όλη ή Εκτελεστική εξουσία, δηλ. ή επίβλεψη της εφαρμογής των νόμων, θά είναι στά χέρια του Κυβερνήτη.

(στ) Πώς ή Κυβέρνηση δέν δέχεται τίποτε πού νά βγαίνει έξω από αυτά τά όρια.

ΔΗΛΑΔΗ: Οί Κυβερνήτες μας «εργατικοί» πήρανε όλες τίς προφυλάξεις τους καί τό λένε καί μόνοι τους ξεκάθαρα: «Αί πρόνοιαι αυται πρέπει . . . . νά θεωρηθούν ΜΟΝΟΝ ώς διασφαλίσεις τάς οποίας ή Κυβέρνηση της Α. Μεγαλειότητος θεωρεί ώς αναγκαίας . . . .».

Μας έχουνε, λοιπόν, δέσει χειροπόδαρα. Φυσικά, δέν περιμέναμε έμείς οί Τροτσκιστές νά μας βάλουνε την ελευθερία μας στό πιάτο καί νά καθίσουμε νά τή φάμε. Αντίθετα, τόν καιρό πού ή Ακελική ηγεσία, σέ στενή συνεργασία μέ τή συντεχνιακή γραφειοκρατία, είχανε ρίξει τό προλεταριάτο της Κύπρου στούς στείρους κι' άγονους αντιταξικούς αρχιεπισκοπικούς αγώνες, έμείς γράφαμε πώς θά πρεπε νά προετοιμαστεί ό μαχητικός, ολόπλευρος καί συντονισμένος αγώνας των μαζών γιά την εξασφάλιση των τεσσάρων βασικών ελευθεριών του άτόμου μέσον ενός δημοκρατικού συντάγματος.

Χτυπούσαμε τόν κώδωνα του κινδύνου επανειλημμένα σέ κύρια άρθρα μας καί λέγαμε πώς μιά ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ Συνέλευση δέν μπορεί νά κάμει ένα φιλελεύθερο, δημοκρατικό σύνταγμα.

Γονίζαμε πώς μόνο μιά ελευθέρα εκλεγμένη ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ συνέλευση μέ πλέρια κι' ανεξάρτητα δικαιώματα, εκλεγμένη από τό λαό μέ καθολική, μυστική, ψηφοφορία άντρών καί γυναικών άνω των 18 χρόνων, μόνο μιά τέτοια συνέλευση θά μποροΰσε νά κάνει ένα σύνταγμα πού νά εξασφαλίζει στό λαό την ελευθερία του λόγου, του τύπου της συγκέντρωσης καί της οργάνωσης.

Επειδή ξεύραμε πώς ή Ακελική ηγεσία δέν θά δεχότανε νά εγκαταλείψει τούς αρχιεπισκοπικούς πετεινοκαυγάδες καί νά οργανώσει τή μάχη γιά τό σύνταγμα, απευθυνθήκαμε στίς μάζες νά οργανώνουνε τόν αγώνα αυτό από τά κάτω καί συμβουλεύαμε νά εκλεγούνε επιτροπές αγώνα στούς τόπους δουλειάς, στίς συνοικίες, στά εργαστήρια, κ' εργοστάσια, στά χωριά, παντού.

Τό σύνθημά μας αυτό στέκει σήμερα περισσότερο παρα ποτέ. Οί ακελική ηγεσία κι' ό ΕΑΣ είναι σίγουρο πώς θά συζητήσουνε μερικές λεπτομέρειες του «συντάγματος-στάχτη», αλλά δέν θά οργανώσουνε τά μάχη γιά τό βασικά δημοκρατικό σύνταγμα.

Εργάτες, φτωχοαγρότες, φτωχομεσαίοι, οργανώστε τίς επιτροπές αγώνα γιά νά εξασκήσετε πίεση πάνω στην Ακελική ηγεσία καί στόν αστικό οργανισμό ΕΑΣ γιά τόν αγώνα γιά μιά Λεύτερη Συνταχτική Εθνοσυνέλευση.

Προλετάριοι, μισοπρολετάριοι της πόλης καί του χωριού, εκλέξετε τίς επιτροπές αγώνα πού θά οργανώσουνε τή μάχη γιά την εκλογή μιας ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ νά κάμει ένα ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ. "Ενα σύνταγμα πού δέν θά έχει ΒΕΤΟ του Κυβερνήτη ήτοι Βασιλιά. "Ενα σύνταγμα πού προνοεί καί γιά την απόσπαση της Κύπρου από τή Βρεττανική Αυτοκρατορία.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΕΜΕΝΗΣ ΧΕΙΡΟΠΟΔΑΡΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ!

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ!

ΔΙΑΡΚΕΣΕ ΤΡΕΙΣ ΒΔΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΗΚΑΝΕ ΣΠΟΥΔΑΙΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΠΗΡΕ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΗΚΕ ΕΠΙΣΗΜΑ ΣΑΝ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ

Το Δεύτερο Παγκόσμιο Συνέδριο της Τετάρτης Διεθνούς, μόλις τέλειωσε τις συνεδριάσεις του στό Παρίσι. Οί εργασίες του καταναλώσανε τρείς εβδομάδες από τις αρχές τ' Απριλη. Περίπου 50 αντιπρόσωποι, πού αντιπροσωπεύσανε 22 οργανώσεις της 4ης Διεθνούς, καί πού φθάσανε από δεκαεννιά διάφορες χώρες, πήρανε μέρος στό Συνέδριο, πού τανε ή πιό αντιπροσωπευτική διεθνής συγκέντρωση πού οργανώθηκε ίσαμε τώρα από τό Τροτσκιστικό Παγκόσμιο κίνημα.

Ανάμεσα στούς αντιπροσώπους ήτανε αντιπρόσωποι από τίς πιό πολλές Ευρωπαϊκές χώρες πού περιλαμβάνανε χώρες κάτω από την Αμερικάνικη καί τή Σοβιετική κατοχή, από τή Βόρεια Αμερική, τή Λατινική Αμερική, την Αφρική, τή Μέση καί την Απω Ανατολή. Ήτανε καί πολλοί αντιπρόσοποι από τίς αποικιακές καί μισοαποικιακές χώρες.

Διάφοροι άλλοι πολιτικοί ηγέτες του Παγκοσμίου κινήματος της 4ης Διεθνούς λάβανε μέρος στό Συνέδριο.

Κατά τή διάρκεια των τριών εβδομάδων σκληρής δουλειάς, το Παγκόσμιο Συνέδριο υιοθέτησε σπουδαία ψηφίσματα, πού τά κυριώτερά τους είναι: ψήφισμα πάνω στό ζήτημα της Παγκόσμιας πολιτικής κατάστασης καί τά καθήκοντα της 4ης Διεθνούς. Θέσεις πάνω στό ζήτημα της Ε.Σ.Σ.Δ. καί του Σταλινισμού. Έκθεση γιά τή δράση της Διεθνούς από την έκρηξη του Δευτέρου Ιμπεριαλιστικού Πολέμου. Ψήφισμα πάνω στην κατάσταση των αποικιακών χωρών καί τά καθήκοντα της 4ης Διεθνούς. Διάφοροι κανονισμοί. Πολιτικές αποφάσεις πάνω στό ζήτημα της Γερμανίας καί της Ιταλίας.

Επιπλέον, το Συνέδριο υιοθέτησε ένα μακροσκελές προγραμματικό μανιφέστο, πού απευθύνεται στούς εκμεταλλευομένους όλου του κόσμου, πού σ' αυτό συνοψίζουνται οί ιδέες πού επεξεργαστήκανε από το Συνέδριο.

Το Μανιφέστο, αναφερόμενο στην εκατονταετηρίδα του Επιστημονικού Σοσιαλισμού, επιβεβαιοί, υπό το φώς των σημερινών γεγονότων, την ανάλυση της λειτουργίας του Καπιταλισμού, πού γινε από τόν Μάρξ καί τόν Έγκελς πρίν ένα αιώνα. Εφαρμόζοντας αυτή την ανάλυση στή μελέτη του Καπιταλισμού, ό Μαρξιστής βρίσκει πώς, παρά την ολοένα πιό ολοκληρωτική μορφή κρατικής οικονομίας πού παίρνει ό μονοπωλιακός καπιταλισμός, αυτός είναι ανίκανος νά υπερνικήσει το χάος καί την κρίση πού προέρχεται από αυτό το ίδιο το καθεστώς του. Το Μανιφέστο καθορίζει τή φύση καί το ρόλο της ΕΣΣΔ μέσα στόν φθίνοντα καπιταλισμό, τονίζει την πορεία του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού πρός την παγκόσμια κυριαρχία καί εξετάζει τά προβλήματα της Κομμουνιστικής επανάστασης στην Ευρώπη, τίς Αποικίες, τή Λατινική Αμερική καί τίς Ενωμένες Πολιτείες.

Πιό κάτω, το Μανιφέστο προειδοποιεί τούς εργάτες όλων των χωρών γιά τίς τρομαχτικές συνέπειες ενός παγκοσμίου πολέμου πού προπαρασκευάζεται καί καθορίζει το Κομμουνιστικό Πρόγραμμα της προλεταριακής χειραφέτησης από τή Σταλινική γραφειοκρατική ταχτική, πού βάζει φράγμα στό κίνημα. Περιλαμβάνει πρόγραμμα προσωρινών διεκδικήσεων, πού δίνει τή δύναμη στό προλεταριάτο ν' αποκρούσει την επίθεση της μπουρζουαζίας ενάντια στό επίπεδο της ζωής καί στίς ελευθερίες των εργαζομένων, καί ν' ανεβάσει τόν αγώνα σέ ψηλότερο επίπεδο, γιά τή Σοσιαλιστική οργάνωση της κοινωνίας.

Μιά νέα Διεθνής Εκτελεστική Επιτροπή από 19 μέλη εκλέχτηκε. Η νέα Δ.Ε.Ε. έκανε την πρώτη της συνεδρίαση κ' εξέλεξε τή νέα Διεθνή Γραμματεία.

Το Συνέδριο έστειλε χαιρετισμούς αλληλεγγύης στή συντρόφισσα Ναταλία Τρότσκυ, στούς φυλακισμένους Τροτσκιστές στην Ελλάδα, Κίνα, Ινδοκίνα, Βολιβία κι' άλλες χώρες, στούς Τροτσκιστές αγωνιστές των τμημάτων της Ε.Σ.Σ.Δ., της Γερμανίας καί της Αυστρίας, καί στούς λαούς των Αποικιών πού αγωνίζουνται γιά το κοινωνικό καί εθνικό ξεσκλάβωμά τους.

Το Παγκόσμιο Συνέδριο της 4ης Διεθνούς ανεγνώρισε το Τμήμα της Κύπρου σάν επίσημο Τμήμα της 4ης Διεθνούς.

ΣΗΜ.Σ.Ε.— Στό Συνέδριο πήρε μέρος καί αντιπρόσωπος των Τεταρτοδιεθνιστών της Κύπρου. Μόλις πάρουμε ειδήσεις του, καθώς καί πλατύτερες εκθέσεις της Διεθνούς Γραμματείας πάνω στίς δουλειές καί τίς αποφάσεις του Παγκοσμίου Συνεδρίου της 4ης Διεθνούς, θά τίς δημοσιεύσουμε.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΔΙΚΟΛΑΒΙΣΜΟΙ !

Στή συνδιάσκεψη του Τύπου πού γίνε την περασμένη Παρασκευή σύντροφος αντιπρόσωπος μας υπέβαλε πρός τόν κ. Τζιάκσον τίς παρακάτω ερωτήσεις:

—Πώς συμβαίνει, ενώ μας είπατε πώς μονάχα μικρολεπτομέρειες μένουνε νά συζητηθούνε από τή Συμβουλευτική, κι' αυτή ή Συμβουλευτική δέ θά μπορέση νά κάμη καμμιά αλλαγή στό Σύνταγμα, μας λέγετε τώρα πώς μονάχα ή εφαρμογή του Συντάγματος θά δείξη τί πράγμα θάνε τούτο;

Κι' ό Πρόεδρος της Συμβουλευτικής, θέλοντας νά ξεφύγη από τόν κλοιό της ερώτησης του αντιπροσώπου μας, απάντησε δικολαβικά γιά πλαίσια, διευρύνσεις κ' ένα σωρό άλλα μισομασημένα πράματα, χωρίς νά μπορέσει νά δώσει μιά συγκεκριμμένη απάντηση πάνω στό ζήτημα.

ΠΟΙΟ ΞΕΓΕΛΟΥΝΕ;

Σύμφωνα μέ ειδήσεις μας, ό Δήμος Λευκωσίας χτίζει περίπτερο ταξί στην Πλατεία Μεταξά' πού, σύμφωνα μέ διαδόσεις, επρόκειτο νά δοθεί στην Εταιρεία Μεταφορών καί Ταξί Κ.Ε.Μ. Οί μικροϊδιοχτήτες ταξί, ύστερ' από αυτή τή διάδοση, διαμαρτυρηθήκανε γι' αυτό, καί ζητήσανε νά παραχωρηθεί το περίπτερο σ' αυτούς γιά νά μπορέσουνε νά ζήσουν καί ν' αντεπεξέλθουνε στό συναγωνισμό πού τούς κάνει ή Κ.Ε.Μ. Στην απαίτηση τούτη το Δημ. Συμβούλιο, σύμφωνα μέ τίς πληροφορίες μας, απάντησε πώς το περίπτερο τούτο θά το βγάλει σέ πλειστηριασμό!!

Δηλ. κοντά στ' άλλα το Δημοτικό μας Συμβούλιο ασχολείται καί μέ την κερδοσκοπία σέ βάρος φτωχών βιοπαλαιστών. Είναι δυνατό νά πιστέψει κανένας, πώς οί μικροϊδιοχτήτες ταξί θά μπορέσουνε νά σταθούνε αντιμέτωποι στόν πλειστηριασμό, γιά το περίπτερο, μέ τήν Κ.Ε.Μ.;

Ποιόν νομίζουνε οί κ.κ. Δημοτικοί Σύμβουλοι πώς ξεγελούνε; Το λαό ή τόν εαυτούλη τους;

ΠΟΥ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ !

Σέ 9.000 υπολογίζουνται τά μεροκάματα πού χαθήκανε εξ. αιτίας της εισαγωγής από το *Δημοτικό Συμβούλιο Λευκωσίας* ετοίμων πορτοπαραθύρων, *από το εξωτερικό, γιά νά χρησιμοποιηθούνε γιά τίς εργατικές* πολυκατοικίες. Όπως είπαμε *καί προηγουμένως, τέτοια πορτοπαράθυρα θά μπορούσανε νά κατασκευαστούνε στόν τόπο μας, μέ την ίδια τιμή κι' ασύγκριτα καλύτερα. Ποιά ελατήρια ώθήσανε το Δημοτικό Συμβούλιο νά προβεί στην άτυχη κ' επιζήμια αυτή ενέργεια, δέν ξέρουμε, γιατί ό Δήμαρχός μας δέν συνηθίζει νά δίνει εξηγήσεις στό λαό, μ' όλο πού πρίν λίγο καιρό υποσχέθηκε νά λογοδοτήσει* μπροστά στούς εκλογείς του.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙ.— Τά Γαλλικά αστικά δικαστήρια έχουν πάρει δικαστικά μέτρα ενάντια στην ηγεσία του Διεθνιστικού Κομμουνιστικού Κόμματος (Τμήμα 4ης Διεθνούς) καί ενάντια σέ μέλη του Κόμματος πού θεωρούνται υπεύθυνα γιά την εχτύπωση καί διανομή μιας αφίσας, πού αποκηρύττει τόν αποικιακό πόλεμο στην Ινδοκίνα.

Αυτά τά μέτρα είναι μέρος μιας ολόκληρης σειρας καταπιεστικών, αντιδραστικών μέτρων ενάντια στίς εργαζόμενες μάζες καί στούς αποικιακούς λαούς. Η κυβέρνηση της γαλλικής αστικής τάξης θέλει νά κλείσει το στόμα των επαναστατικών μειονοτήτων γιά νά προλειάνει το έδαφος γιά τόν Ντε Γκώλλ, πού έχει θέσει σάν σκοπό του το γονάτισμα της εργατικής τάξης.

Οί μαχητές, όμως πρέπει σέ διεθνή κλίμακα νά αποκηρύξουνε την καταπίεση πού εξασκεί μιά κυβέρνηση, πού εξυπηρετεί τόν Ιμπεριαλισμό!

ΣΤΑΜΑΤΑΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΚΙΝΑ

ΣΤΑΜΑΤΑΤΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ.

«ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ»

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (4η ΔΙΕΘΝΗΣ)

ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ;

Παρ' όλο πού πέρασε άρκετός καιρός από τα γεγονότα της Τσεχοσλαβακίας, εξακολουθεί ακόμα να είναι επίκαιρο το πιο κάτω άρθρο της Διεθνούς Γραμματείας της 4ης Διεθνούς, που αναφέρεται πάνω στο ζήτημα τούτο. Μέσα στο άρθρο τούτο ξεδιαλύνουνται πολλά ζητήματα που προκύψανε από τη Τσεχοσλοβακική «κρίση»:

Σ' απάντηση της πίεσης του ιμπεριαλισμού και της Τσεχοσλοβακικής μπουρζουαζίας, που αναμένανε! ευνοϊκά αποτελέσματα στις γενικές εκλογές, η Σοβιετική γραφειοκρατία και το Σταλινικό Κόμμα προωθήσανε μια αντεπίθεση και πετύχανε το σπάσιμο της αντίστασης των αστικών κομμάτων και συμπληρώσανε τον έλεγχό τους σ' ολόκληρο τον κρατικό μηχανισμό, χάρις στη συνδυασμένη δράση των μερών εκείνων της κρατικής μηχανής, που είχανε υπό τον έλεγχό τους (αστυνομία και στρατός) και στην κινητοποίηση των μαζών. Χάρις στη συνδιασμένη δράση της αστυνομίας και των «Επιτροπών Δράσης», ο Σταλινικός πολιτικός έλεγχος πάνω στο κράτος και πάνω στην αστική τάξη, έχει αναμφίβολα δυναμώσει πολύ.

Στον οικονομικό και τον κοινωνικό τομέα έχουνε επεκτείνει τα μέτρα της εθνικοποίησης και των αγροτικών μεταρρυθμίσεων, με σκοπό την αποδεκάτιση των μεγάλων κεφαλαιοκρατών και την αναστροπή της μελλοντικής τους ανάπτυξης.

Αλλά αυτές οι μετατροπές δεν σημαίνουνε καθόλου πως ο καπιταλισμός έχει καταργηθεί στη Τσεχοσλοβακία.

Η οικονομική διάρθρωση της χώρας παραμένει η διάρθρωση μιας μιχτής οικονομίας, που αποτελείται από τρεις τομείς:

α) το τομέα εθνικοποίησης

β) τον τομέα των μικρών και μετρίων επιχειρήσεων και του εμπορίου, και

γ) τον τομέα του συνεργατισμού.

Η γη παραμένει μέσα στον τομέα και στο σύστημα της ατομικής ιδιοκτησίας και μπορεί να καλλιεργείται πάνω σε καπιταλιστική βάση μέχρι έχτασης πενήντα εχταρίων.

Η Τσεχοσλοβακία, όπως κ' η Πολωνία, δεν έχει ξεπεράσει εκείνη τη φάση, που ακόμα κ' υπεύθυνοι σταλινικοί χαραχτηρίζουνε μ' αυτά τα λόγια:

«Το Πολωνικό οικονομικό σύστημα είναι ένα ανάμιχτο σύστημα, που μέσα του συνυπάρχουνε καπιταλιστικά στοιχεία—μικρές και μέτριες επιχειρήσεις — και σοσιαλιστικά στοιχεία. Στη νέα Πολωνία ο κρατικός έλεγχος της αγοράς ουδέποτε σήμαινε και ουδέποτε θα σημαίνει την διάλυση των καπιταλιστικών στοιχείων (ιδιοχτησία γης, χτηρίων, εμπόριο, τέχνες και βιομηχανίες). Αυτό πρέπει να είναι το αποτέλεσμα μιας πολιτικής ελέγχου βασισμένης πάνω στην οικονομική οργάνωση και στη μονολιθική διακυβέρνηση.

»Τα κέρδη που πραγματοποιούνται απ' τους μεσαίους πρέπει να αντιστοιχούνε προς την πραγματική αναλογία με ταξύ των αξιών, και δεν πρέπει πια να επιτρέπουνε την ιδιοποίηση απ' τους πλουσίους χωρικούς, μέρους της υπεραξίας που παράγει η εθνικοποιημένη βιομηχανία. Η οργάνωση του χρηματιστικού μηχανισμού πρέπει να διευκολύνει την ανάπτυξη της καπιταλιστικής αγοράς, ενώ, ταυτόχρονα, πρέπει να της φορτώνει κ' ένα μεγάλο μέρος του κόστους της ανοικοδόμισης της χώρας».

('Απ' το λόγο του Χίλαιρ Μίνκ, Πολωνού Υπουργού της Βιομηχανίας και μέλους της Κεντρικής Επιτροπής του Εργατικού Κόμματος της Πολωνίας, Σταλινικού. Οχτώβρης του 1947).

Μπορεί κανένας τουλάχιστον να συγκρίνει αυτή τη διάρθρωση μ' εκείνη της Σοβιετικής Ρωσσίας κάτω από τη Νέα Οικονομική Πολιτική (ΝΕΠ);

Τα οικονομικά χαραχτηριστικά της ΝΕΠ διαφέρουνε ουσιαστικά απ' τις τωρινές συνθήκες στη Τσεχοσλοβακία και στη Πολωνία. Η ΝΕΠ άνοιξε ένα νέο στάδιο πάνω στη βάση μιας από τα πριν καθολικής απαλλοτρίωσης της καπιταλιστικής τάξης χωρίς αποζημιώσεις ή εξαγορές, απαλλοτρίωσης του ξένου κεφαλαίου και του δημοσίου χρέους και με βάση την εθνικοποίηση της ζωής.

Η ΝΕΠ ενώ επανέφερε το εσωτερικό εμπόριο και την μικροεπιχείρηση διατήρησε τον εθνικοποιημένο τομέα 90% διατήρησε το μονοπώλειο του εξωτερικού εμπορίου και την εθνικοποίηση της γης.

«Έχουμε κάτω από τον έλεγχό μας όλα τα κλειδιά», υπέδειξε ο Λένιν στην έκθεσή του πάνω στα πέντε χρόνια της Ρωσσικής Επανάστασης στο Τέταρτο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς, «είμαστε οι ιδιοχτήτες της γης· η γη ανήκει στο κράτος. Αυτό είναι πολύ σπουδαίο αν και οι αντίπαλοί μας προσπαθούνε να το παρουσιάσουνε για ασήμαντο. Αυτό είναι λάθος. Το γεγονός πως η γη ανήκει στο κράτος είναι πάρα πολύ σπουδαίο και είναι επίσης μεγάλης οικονομικής σπουδαιότητας».

Επιπρόσθετα, το Κράτος που «είχε υπό τον έλεγχό του όλα τα κλειδιά» στην αρχή της ΝΕΠ, ήτανε το προλεταριακό κράτος, που εγκαθιδρύθηκε από μια επανάσταση και που βασιζότανε πάνω στις μάζες, οργανωμένες μέσα στα σοβιέτ, στις συντεχνίες και στο Κόμμα. Τι, είδους κράτος κρατεί την αρχή στη Τσεχοσλοβακία;

(Το τέλος στο έρχόμενο)

ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ.— Το Πολιτικό Γραφείο του Διεθνιστικού Κομμουνιστικού Κόμματος (Γαλλικό Τμήμα 4ης Διεθνούς) έχει στείλει μια έκκληση στα διάφορα κόμματα και στις συντεχνιακές οργανώσεις για τη γρήγορη ίδρυση ενωμένου μετώπου που «το μίνιμουμ πρόγραμμά του να είναι πρός το παρό, το πρόγραμμα που καθορίστηκε απ' την Συνομοσπονδία Εργατών Γαλλίας».

Η «Σοσιαλιστική Νεολαία» και η «Επαναστατική Σοσιαλιστική Δράση» έχουνε κι' όλας εκφράσει ευνοϊκή γνώμη πάνω σ' αυτή την έκκληση μα δεν έχουνε ακόμα στείλει οριστική απάντηση. Απ' την άλλη μεριά ο «Επαναστατικός Δημοκρατικός Συναγερμός» (του «εξιστενσοσιαλιστή» Ζαν Πώλ Σάρτρ, φίλου του Χένρυ Ουάλλας) αρνήθηκε ν' απαντήσει επίσημα σ' αυτή την πρόταση, προτάσσοντας διάφορα προσχήματα. Στην πραγματικότητα οι ηγέτες αυ τής της οργάνωσης δεν θέλουνε να πάρουνε θέση σχετικά με τα αιτήματα της εργατικής τάξης και προτιμάνε να πνίγουνται μέσα στις ανάξιες λόγου «επαναστατικές» φλυαρίες.

Μέσα σε πολλά εργοστάσια της περιοχής του Παρισιού οι Κομμουνιστικοί πυρήνες συζητούνε αυτή την πρόταση και οι σύντροφοί μας προσκληθήκανε να υπερασπίσουνε τις θέσεις μας μπροστά σε συντεχνιακές συνελεύσεις.

ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ & ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ «ΕΡΓΑΤΗ»

Στέλνετε ταχτικά τη συνδρομή σας στον «Εργάτη», οδός Αγ. Αντωνίου αρ. 1, Λευκωσία.

ΜΗΝ ΑΜΕΛΕΙΤΕ

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Οδός Αγ. Αντωνίου Αρ. 1
Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υιών Λυκούργου 7, Λευκωσία

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΡΣΑΛ Κ' ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Γράφει η «Βεριτέ», όργανο του Τμήματος της 4ης Διεθνούς στη Γαλλία:

«Οι Γάλλοι εργάτες, φρονούν πως το 'Αμερικανικό δάνειο στη Γαλλία δεν είναι παρά μια ασήμαντη οικονομική ενίσχυση, ποδυναι απαραίτητη, για την ώρα, για να μη καταρρεύσει ο Γαλλικός καπιταλισμός. Οι αμερικάνοι καπιταλίστες ξέρουνε καλά πως αν δεν στείλουνε δολλάρια στους Γάλλους συναδέλφους τους, για την οπωσδήποτε διατήρηση του σημερινού τουλάχιστο χαμηλού επιπέδου παραγωγής, η καπιταλιστική τάξη θ' ανατραπεί απ' την αντίθαση κ' επαναστατημένη μάζα του Γαλλικού λαού.

»Το μερίδιο του δανείου που προορίζεται για τη Γαλλία είναι 1.35 δισεκατομμύρια δολλάρια ή 162 δισεκατομμύρια φράγκα. Το ποσό τούτο πιστεύεται πως δεν μπορεί να καλύψει ούτε τη ζημιά του εθνικού εισοδήματος απ' τις απεργίες του τελευταίου Νιόβρη και Δεκέβρη. Δεν καλύπτει παρά το μισό κοντύλι των πολεμικών εξόδων του Γαλλικού προϋπολογισμού. Δεν καλύπτει ούτε το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου.

»Αυτό είναι— καταλήγει η «Βεριτέ» — το περίφημο 'Αμερικανικό Δάνειο στη Γαλλία!».

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Η απεργία των μεταλλωρύχων, πήρε τη βδομάδα που έληξε μια νέα εξέλιξη, ύστερα από τις διαπραγματεύσεις που αρχίσανε ύστερ' από την αναχώρηση του κ. Μάτ από την Κύπρο.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που δοθήκανε στην Πανεργατική της Παρασκευής, ο Χέτριξ δέχτηκε σε διαπραγματεύσεις αντιπροσωπεία των απεργών, που καταλήξανε στην αναγνώριση των Συντεχνιών, και την επαναπρόσληψη των απολυθέντων κατά τη διάρκεια της απεργίας εργατών.

Το ζήτημα των αυξήσεων συζητείται ακόμα. Με τη νέα εξέλιξη που πήρε η απεργία γίνεται φανερό πως η απεργία των μεταλωρύχων κλίνει προς το τέρμα της.

Μπροστά στους απεργούς προβάλλει τώρα σαν επιταχτική ανάγκη η περιφρούρηση του αγώνα ως το τέλος του.

Η απεργιακή επιτροπή πρέπει να πράξει ώστε να προσληφθούν όλοι οι απεργοί ξανά στις δουλειές τους.

Και να απολυθούνε όλοι οι απεργοσπάστες απ' τις δουλειές της Κ.Μ.Ε.

Κι' ακόμα: η απεργιακή επιτροπή αφείλει να προσέξει να μη δεσμευτούνε οι μεταλλωρύχοι με νέα δεσμευτικά συμβόλαια για ωρισμένο χρονικό διάστημα.

Τα μεροκάματα των μεταλλωρύχων πρέπει να συμφωνηθεί όπως στο μέλλο ρυθμίζουνται ανάλογα με τις αυξήσεις του τιμαριθμικού δείχτη της ΠΕΟ.

ΗΤΑΝΕ ΔΥΣΦΗΜΙΣΤΙΚΗ;

Η ΔΙΑΛΕΞΗ ΣΤΟΝ ΑΜΟΛ ΛΑΡΝΑΚΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΩΝ

7ο

Για τους εχθρούς της εργατικής τάξης, το ζήτημα είναι πως να τσακκιστεί το εργατικό μας κίνημα, πως να σπαραλιάσει και ν' αφανιστεί, για να μείνει λεύτερο το πεδίο εκμετάλλεψης απ' τις ντόπιες και ξένες επιχειρήσεις που βρίσκουνται στον τόπο μας. Αυτή είναι, στο βάθος, η μεγάλη επιθυμία των ξένων και των ντόπιων εκμεταλλευτών της εργατικής δύναμης. Γι' αυτό αφήνουνε να μακροχρονεί ο αγώνας των μεταλλωρύχων, με την ελπίδα πως θα μας λυγίσουνε, πρώτα οικονομικά και πολιτικά αργότερα.

Σύσσωμο, όμως, το οργανωμένο Κυπριακό προλεταριάτο, πρέπει να κινηθεί, σαν ένας τεράστιος γίγαντας, στον αγώνα για την περιφρούρηση των δικαιωμάτων του. Για την περιφρούρηση της τάξης του. Για τη συντριβή των δυνάμεων που το επιβουλεύουνται. Για το θρίαμβο και τη Νίκη.

Μια αποτυχία της εργατικής τάξης στα μεταλλεία, δε θάχε μονάχα μια τοπική αποτυχία, δίχως άλλες πιο φαρδειές συνέπειες. Αντίθετα, η ήττα των μεταλλωρύχων θα οδηγήσει σε μια ύφεση καταστρεπτική για το όλο κίνημα. Πρέπει να εχτιμήσουμε σωστά τις δικές μας τις δυνάμεις και τις δυνάμεις εκείνες που συγκεντρώνουνε οι αντίπαλοί μας.

Η Κυπριακή Μεταλλευτική Εταιρεία είναι ο πιο δυναμικός εργοδότης. Όχι μονάχα στην Κύπρο, μα και στη Μέση Ανατολή, η Κ.Μ.Ε. αποτελεί ένα από τους πιο δυναμικούς εργοδότες.

Στο πλευρό της βρίσκεται η Κυπριακή Κυβέρνηση, που λόγοι οικονομικοί και πολιτικοί την κάνουνε σύμμαχο της Εταιρείας στον αγώνα της ενάντια στους απεργούς μεταλλωρύχους μας. Μαζί με τους δυο αυτούς αντιπάλους των απεργών αδελφών μας, βρίσκεται και η ντόπια φάρα των εκμεταλλευτών του λαού μας. Οι άνθρωποι που ξεπουλήσανε κι' αυτή ακόμα την τιμή τους στους ξένους που διαφεντεύουνε αυτό τον τόπο.

Μαζί με τους μεταλλωρύχους, στέκεται, στην πρώτη γραμμή του αγώνα, το οργανωμένο προλεταριάτο της πόλης και της υπαίθρου, οι φτωχοαγρότες και τα εργαζόμενα μεσαία στρώματα. Με λίγα λόγια, όλος ο εργαζόμενος λαός βρίσκεται στο πλευρό των μεταλλωρύχων μας έτοιμος για κάθε μορφή αγώνα, για κάθε είδους θυσία, για την επικράτηση του αγώνα των μεταλλωρύχων—ΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ.

Ισχυροί οι αντίπαλοί μας. Μα όχι πιο δυνατοί από τη φωνή και τη δύναμη του δίκιου μας. Δύναμη, π' ατσαλώνεται και γίνεται πιο επιβλητική με την ενότητα, τη μονολιθική ενότητα των μεταλλωρύχων—Ελλήνων και Τούρκων—και την επιβλητική αλληλεγγύη ολόκληρου του εργαζόμενου λαού. Από τον αγώνα αυτό, το Κυπριακό προλεταριάτο πρέπει να βγει ΠΙΟ ΔΥΝΑΜΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΜΑΧΟΛΙΘΙΚΟ ΑΠ' ΟΤΙ ΗΤΑΝΕ ΠΡΩΤΗΤΕΡΑ. Και πρέπει να βγει πιο δυνατό γιατί οι κίνδυνοι που το κυκλώνουνε ολοένα και γίνουνται πιο φοβεροί και πιο δυναμικοί παρά ποτέ άλλοτε. Κι' είναι πιο πολλοί οι κίνδυνοι που κυκλώνουνε το Κυπριακό εργατικό κίνημα γιατί ο τόπος μας αρχίζει να προχωρεί, με σημειωτά, αλλά σταθερά βήματα, στο δρόμο της βιομηχανικής ανάπτυξης. Ολοένα και νέοι κολοσσοί ξένων επιχειρήσεων πάνε ν' αποκαταστα θούνε στον τόπο μας, που θάναι ίσως χειρότεροι απ' ότι είναι η Κ.Μ.Ε. Το κυπριώτικο προλεταριάτο πρέπει νάναι σε θέση ν' αντιμετωπίσει αυτούς τους κολοσσούς. Και γιά νάναι σε θέση να συνεχίσει τον έλεγχό του πάνω στις συνθήκες που πάνε να δημιουργηθούνε στον τόπο μας, πάνω απ' όλα, χρειάζεται να διατηρηθεί η ενότητα μέσα στους κόλπους του κινήματος. Να διατηρηθεί και να επεχταθεί η συνεργασία μεταξύ Τούρκων και Ελλήνων εργατών, όχι μονάχα στις μεταλλευτικές περιοχές, μα γενικά σ' όλες τις πόλεις και τα χωριά, στον κάθε τόπο δουλειάς, στο κάθε εργαστήρι, στην κάθε επιχείρηση.

(συνεχίζεται)

ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μέσα στο Καπιταλιστικό Κοινωνικό Σύστημα—όπως και κάθε άλλο προηγούμενο, εξόν απ' τον πρωτόγονο φυλετικό Κομμουνισμό—οι άνθρωποι δεν ζούνε την ίδια ζωή όλοι τους, δεν έχουνε τα ίδια δικαιώματα στη ζωή, τις ίδιες εύκολίες ανάπτυξης, και, πιο γενικά, δεν έχουνε τα ίδια συμφέροντα και τις ίδιες οικονομικές διεκδικήσεις.

Στη σημερινή Κοινωνία, οι άνθρωποι είναι χωρισμένοι σε κοινωνικές τάξεις. Στην κάθε μια απ' αυτές βρίσκουνται όλοι όσοι, έχουνε κοινά συμφέροντα, και κοινές οικονομικές διεκδικήσεις μεταξύ τους. Η Κοινωνία του καπιταλισμού είναι χωρισμένη σε δυο κυρίως κοινωνικές τάξεις: την αστική και την προλεταριακή. Ανάμεσα σ' αυτές, υπάρχουνε κι' άλλα κοινωνικά στρώματα, που τα κυριώτερά τους είναι τα μικροαστικά και που κρατάνε το ισοζύγιο.

Η διαίρεση της κοινωνίας σε τάξεις, δεν είναι έργο της σύγχρονης εποχής. Η κοινωνία χωρίστηκε σε τάξεις από πολλές χιλιάδες χρόνια πριν, κ' η διαίρεση αυτή, οφείλεται στην εμφάνιση της ατομικής ιδιοχτησίας πάνω στη γη και τα μέσα της παραγωγής των αγαθών, που οι άνθρωποι χρησιμοποιούνε για τις καθημερινές ανάγκες τους.

Από την μακρυνή περίοδο της εμφάνισης των τάξεων μέσα στην Κοινωνία αρχίζει κ' η ίστορία της πάλης τους για την επικράτηση. Σαν συνέπεια των ταξικών αγώνων που γίνανε, η κοινωνία γνώρισε μεγάλες αλλαγές, που συνέβαλαν στην ανάπτυξη και την πρόοδο της ανθρωπότητας.

Μα καμμιά αλλαγή, όσο επαναστατική κι' αν ήτανε στην εποχή της, δε μπόρεσε ν' αλλάξει το βασικό χαρακτήρα της εσωτερικής διάρθρωσης της ανθρώπινης κοινωνίας.

Έτσι από την εποχή της δουλείας με τις ξακουσμένες αυτοκρατορίες της, ίσαμε την μεγάλη αστική επανάσταση της Γαλλίας στα 1789,—που κατάργησε το σύστημα της δουλείας,—κι' από το 1789 ίσαμε σήμερα, ουσιαστικά η διάρθρωση της κοινωνίας παράμενε η ίδια, με τη διαφορά πως από τις αλλαγές που μεσολαβήσανε, ύστερα από μια θύελλα εξεγέρσεων στην Ευρώπη, την Ασία και την Αμερική, αλλάξανε μονάχα οι εκμεταλλευτές των εργαζομένων.

Και ενώ μέσα στην περίοδο της φεουδαρχίας κυρίαρχη τάξη ήτανε οι μεγαλοτσιφλικάδες εκμεταλλευτές, με τους Βασιλιάδες, τους Πρίγκηπες, τους Λόρδους και τους ευγενείς υποτελείς τους, σαν η ανώτατη κοινωνική ιεραρχία, μετά τη θύελλα των εξεγέρσεων, κυρίαρχη τάξη μέσα στην κοινωνία έγινε η αστική, που κι' αυτή, παρ' όλη την αρχική της προσδευτικότητα, κράτησε στη ζωή τον ίδιο μηχανισμό, εφαρμόζοντας τις ίδιες μέθοδες βίας πάνω στις άλλες κοινωνικές τάξεις που βρεθήκανε κάτω απ' την κυριαρχία της.

Στον καπιταλισμό, ο μηχανισμός του κράτους, με την τεράστια γραφειοκρατική του φόρμα, πήρε στα χέρια των καπιταλιστών μια πιο συγκεκριμένη μορφή εξουσίας μέσα στην κοινωνία.

Σκοπός της εξουσίας τούτης είναι, η διατήρηση της ασφάλειας της κυρχουσας τάξης από κάθε πιθανό κίνδυνο εσωτερικά—από τις άλλες καταπιεζόμενες τάξεις—και από τις επιδρομικές διαθέσεις των άλλων χωρών του εξωτερικού.

Έτσι, το καθεστώς του καπιταλισμού, σ' αντίθεση με τις διακηρύξεις του «ελευθερία», «ισότητα», και «αδελφοσύνη», που το φέρανε στην αρχή, διατήρησε κι' αυτό τη βία—ύστερα από την ολοκληρωτική του επικράτηση—πάνω στις άλλες κοινωνικές τάξεις, που βρεθήκανε κάτω απ' τη κυριαρχία τους.

Και διατήρησε τις παλιές μέθοδες βίας και καταπίεσης ο καπιταλισμός, γιατί με τον ερχομό του στη ζωή και την καθεστωτική του επικράτηση, βοήθησε ταυτόχρονα στην ανάπτυξη μιας καινούργιας κοινωνικής δύναμης, της δύναμης του προλεταριάτου, που με τον όλοένα και πιο πολύ αυξανόμενο καταμερισμό της εργασίας και την ανάπτυξη της βιομηχανίας άρχισε ν' ακολουθά βήμα με βήμα την αστική τάξη, προετοιμάζοντας το τέλος της κυριαρχίας της. Γι' αυτό, απ' τα πρώτα πενήντα χρόνια της ζωής του καπιταλισμού, το προλεταριάτο άρχισε να οργανώνεται, και να μπαίνει στον αγώνα για την καλυτέρευση της ζωής του, με προοπτική να ξετινάξει το ζυγό της εκμετάλλευσης, και να οργανώσει μια νέα μορφή κοινωνίας, που μέσα στα πλαίσια της δε θα υπάρχει χώρος για εκμετάλλευση, μια κοινωνία θεμελιωμένη πάνω στις αρχές του πανανθρώπινου επιστημονικού Επαναστατικού Σοσιαλισμού.

Ανάμεσα, όμως, στις δυο βασικές κοινωνικές τάξεις, του προλεταριάτου και των αστών, βρίσκουνται τα μικροαστικά στρώματα, που κρατάνε το ισοζύγιο των δυνάμεων της κοινωνίας μέσα στη συνεχή κι' αμείλιχτη πάλη για την επικράτηση. Τα μεσαία στρώματα, παρ' όλη την καταπίεση που υφίστανται από το μεγάλο κεφάλαιο της κυρίαρχης τάξης, δεν πάψανε ποτές τους να ελπίζουνε στο πέρασμά τους στη μεγαλοαστική τάξη. Στη διαμόρφωση της φιλόδοξης μικροαστικής νοοτροπίας τους, συμβάλλει κατά ένα μεγάλο βαθμό το γεγονός, πως μέσα στο καπιταλιστικό κοινωνικό καθεστώς, μια ασήμαντη μειονότητα απ' τα μικροαστικά στρώματα κάτω από ωρισμένες ευνοϊκές συνθήκες (πόλεμοι, επαναστάσεις, κλπ.) τα καταφέρνει να περάσει στην κυρίαρχη αστική τάξη.

(Το τέλος στο επόμενο